تحلیل

قیمت نفت یک دلار بالا رفت

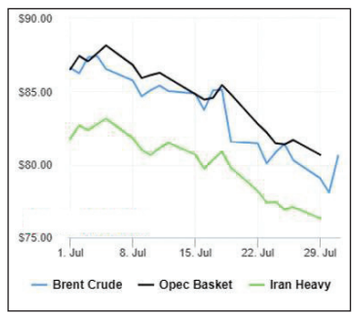

قیمت نفت در معاملات روز چهارشنبه بازار آسیا در برابر دورنمای تشدید تنش‌ها در خاورمیانه، بیش از یک دلار در هر بشکه افزایش یافت و از پایین‌ترین رکورد ۷ هفته اخیر، فاصله گرفت.

بهای معاملات نفت برنت با یک دلار و ۱۷ سنت معادل ۱.۵ درصد افزایش، به ۷۹ دلار و ۸۰ سنت در هر بشکه رسید. بهای نفت برنت برای تحویل در اکتبر، با یک دلار و ۱۱ سنت افزایش، به ۷۹ دلار و ۱۸ سنت رسید.

بهای معاملات وست تگزاس اینترمدیت امریکا یک دلار و ۱۵ سنت معادل ۱.۵ درصد افزایش یافت و به ۷۵ دلار و ۸۸ سنت در هر بشکه رسید. نفت برنت و شاخص نفت امریکا روز سه شنبه، حدود ۱.۴ درصد ریزش کرده و به پایین‌ترین حد خود در ۷ هفته اخیر نزول کرده بودند.

تنش‌ها در خاورمیانه در پی انتشار خبر ترور اسماعیل هنیه، رییس دفتر سیاسی جنبش حماس، شدت گرفت. همچنین، روز گذشته، رژیم صهیونیستی مدعی شده بود یکی از فرماندهان ارشد حزب‌الله لبنان را در یک حمله هوایی به بیروت، ترور کرده است. جدیدترین حملات رژیم صهیونیستی با وجود تلاش‌های دیپلماتیک امریکا و سازمان ملل متحد برای جلوگیری از تشدید تنش‌ها در خاورمیانه، انجام شده است. در این بین، امریکا هم حمله‌ای را در عراق انجام داد.

عملکرد ضعیف پالایش، تحت‌الشعاع قیمت بالاتر نفت و خرده‌فروشی قوی‌تر قرار گرفت. تونی سایکامور، تحلیلگر شرکت ای‌جی گفت: تصور می‌کنم قرار دادن همه این‌ها، یقیناً احتمال تشدید تنش در خاورمیانه را بالا می‌برد. با این حال، نفت برنت و وست تگزاس اینترمدیت به دلیل ادامه نگرانی‌ها نسبت به دورنمای تقاضای چین برای سوخت و حذف بخشی از محدودیت عرضه اوپک پلاس از اکتبر، در مسیر ثبت کاهش ماهانه در ژوئیه هستند که بزرگ‌ترین کاهش از سال ۲۰۲۳ است.

وزیران گروه اوپک و متحدانش، روز پنج شنبه، جلسه کمیته نظارتی مشترک اوپک پلاس را برگزار خواهند کرد. پنج منبع آگاه پیش‌بینی کردند در جلسه روز پنجشنبه، تغییری در سیاست تولید اوپک پلاس، توصیه نخواهد شد. اوپک پلاس در حال حاضر تولیدش را مجموعا ۵.۸۶ میلیون بشکه در روز معادل ۵.۷ درصد از تقاضای جهانی محدود کرده است. این گروه در نشست خود در ژوئن، محدودیت عرضه ۳.۶۶ میلیون بشکه در روز را به مدت یک سال، تا پایان سال ۲۰۲۵، تمدید کرد و محدودیت عرضه اضافی ۲.۲ میلیون بشکه در روز که توسط هشت عضو اجرا می‌شود را به مدت سه ماه، تا پایان سپتامبر سال ۲۰۲۴ تمدید کرد.

کندی رشد تقاضا برای سوخت در چین که بزرگ‌ترین وارد کننده نفت در جهان و بزرگ‌ترین پیشران رشد تقاضای جهانی است، بر بازارهای نفت سنگینی می‌کند. فعالیت تولیدی چین در جولای، برای سومین ماه کاهش یافت و انتظارات برای اینکه اقدامات محرک مالی بیشتری توسط چین اعلام خواهد شد را بالا برد.

بر اساس گزارش رویترز، آمار موسسه امریکن پترولیوم نشان داد ذخایر نفت، بنزین و سوخت‌های دیگر در امریکا، طی هفته گذشته کاهش پیدا کرد. آمار رسمی ذخایر نفت و سوخت، بعدازظهر روز جاری از سوی اداره اطلاعات انرژی امریکا منتشر خواهد شد. تحلیلگران در نظرسنجی رویترز، کاهش ذخایر نفت امریکا به میزان ۱.۱ میلیون بشکه در هفته منتهی به ۲۶ جولای را پیش‌بینی کرده‌اند.

خبر

احتمال افزایش حوادث شبکه برق به دلیل شدت گرما و رشد مصرف

مدیر کل مهندسی و راهبری شبکه برق توانیر با اشاره به افزایش ۶ هزار مگاواتی بار مصرفی شبکه نسبت به سال قبل، از مردم خواست با رعایت الگوی مصرف، صنعت برق را در عبور از تابستان یاری کنند.

به گزارش ایسنا، رضا کفیلی با اشاره به افزایش دما و رشد فزاینده مصرف برق کشور در ایام اوج بار امسال، از رشد ۶ هزار مگاواتی بار مصرفی شبکه نسبت به سال قبل خبر داد که حوادث مختلفی را در سطوح مختلف شبکه به همراه داشته است. مدیر کل دفتر مهندسی و راهبری شبکه شرکت توانیر گرمای هوا و رشد شدید مصرف برق را با محدودیت‌هایی همراه دانست که از قطعی برق یک تک مشترک ناشی از سوختن کابل یا فیوز پست توزیع تا قطعی برق یک محله ناشی از قطع برق فیدر ۲۰ کیلوولت و حوادث گسترده‌تر در شبکه‌های بالادست توزیع و قطع برق قسمتی از یک شهر یا روستا را رقم زده است. وی با بیان اینکه کارکنان صنعت برق در شرکت‌های توزیع و سایر شرکت‌ها تمام تلاش خود را برای پایداری شبکه در سخت‌ترین شرایط آب و هوایی انجام می‌دهند، تاکید کرد: تمام تلاش همکاران ما این است که از هیچ گونه تلاشی با توجه به شرایط سخت پیش رو دریغ نکنند.

کفیلی همچنین گفت: تمام تلاش ما این است که کمترین حادثه را در شبکه‌ها داشته باشیم و از عموم مشترکان می‌خواهیم با رعایت الگوی مصرف، صنعت برق را در این راه یاری کنند. پایین آمدن مصرف برق کمک می‌کند در این گرمای شدید فشار کمتری به شبکه‌های برق وارد شود و علاوه بر کاهش حوادث، خدمات مناسب‌تری به هموطنان ارایه کنیم.

«تعادل» گزارش می‌دهد

کمبود انرژی، اصلی‌ترین معضلات واحدهای تولیدی!

گلناز پرتوی‌مهر | در سال‌های اخیر کمبود انرژی به یکی از اصلی‌ترین معضلات واحدهای تولیدی تبدیل شده است، زیرا این کمبود به‌طور مستقیم موجب اخلال در تولید می‌شود. از سوی دیگر ناترازی تولید برق، مسوولان وزارت نیرو را به خصوص در زمانِ پیک مصرف با چالش جدی مواجه کرده است. در این میان رقم مصرف هر سال بالاتر می‌رود و امکان تولید انرژی نداریم. سرمایه‌گذاران هم با این شرایط دیگر رغبتی برای ورود به این حوزه ندارند. از سوی دیگر با این شرایط، جلوگیری از هدر رفت انرژی به میزان پنج درصد معادل ساخت سه نیروگاه هزار مگاواتی است. هدر رفت انرژی در شبکه انتقال، توزیع و تولید برق بین ۱۵ تا ۲۰ درصد است، که از دید کارشناسان این هدررفت به خاطر فرسوده بودن شبکه است.

به گزارش خبرنگار «تعادل»، تحلیلگران می‌گویند در حوزه انرژی هدر رفت ۱۵ درصدی عدد کمی نیست و در دنیا این رقم کمتر است. البته زمانی میزان هدر رفت در ایران حدود ۳۰ درصد بود و امروز به نصف کاهش پیدا کرده است. جلوگیری از هدر رفت مثل ساخت نیروگاه مجازی است. حتی اگر پنج درصد کاهش تلفات داشته باشیم چیزی حدود ۳۵۰۰ مگاوات در انرژی صرفه‌جویی می‌شود. این میزان صرفه‌جویی مثل این است که سه نیروگاه هزار مگاواتی ساخته باشید. این نیروگاه مجازی است و ارزشش خیلی بالاتر از نیروگاه واقعی است. اکنون متاسفانه ساز و کار اجرای پروژه‌های صرفه‌جویی در مصرف برق درست تعریف نشده است. چون خود انرژی ارزان است، بنابراین پروژه بهینه‌سازی تعریف نمی‌شود. به گفته کارشناسان دولت پول ندارد و بخش خصوصی اگر بخواهد سرمایه‌گذاری کند، باید پروژه اقتصادی باشد. زمانی پروژه اقتصادی خواهد بود که کالایی که برای آن پروژه تعریف می‌شود، ارزش اقتصادی داشته باشد. آب، بنزین و برق اگر ارزش نداشته باشد، سرمایه‌گذاری برای اصلاح بهره‌وری آن نمی‌کنید. اشکالی که در ایران وجود دارد آن است که کل کسب و کارها را در حوزه بهره‌وری از بین برده‌ایم. در واقع بالا بردن راندمان را از بین برده‌ایم. حدود یک دهه است که در حوزه بهره‌وری سرمایه‌گذاری نکرده‌ایم. در تولید هم شرایط سرمایه‌گذاری مناسب نبوده است زیرا دولت پول نداشته است.

در تعریف بهره‌وری انرژی آمده: «کاهش مصرف انرژی یا درواقع بهینه‌سازی مصرف انرژی برای فراهم و ارایه کردن کالا و خدمات.» البته بسیاری معتقدند این کاهش نباید در رفاه مصرف کننده انرژی اخلال ایجاد کند و ما در این صورت است که می‌توانیم بگوییم در این زمینه موفق عمل کرده‌ایم.

به هر حال طبق این تعریف، بهره‌وری انرژی در ایران به استناد آمارها و مشاهدات نه تنها از روند پرشتاب توسعه این شاخص مهم در جهان، بلکه از چشم‌اندازهای ترسیم شده برای کشور نیز با فاصله زیادی عقب مانده است. این اصلِ مهم نقش بی بدیلی در پایداری تولید، افزایش کیفیت و رضایت مصرف کننده و در نهایت توسعه پایدار دارد و تولید کم هزینه‌تر و پرسودتر به این اصل وابسته است.

با این وجود و علی رغم تاکید کارشناسان و صاحب‌نظران به خصوص طی دو دهه اخیر، بهره‌وری انرژی هنوز در ایران به یک اصل برای تولید تبدیل نشده و کماکان نگاه به آن در بسیاری از واحدهای صنعتی نگاهی ویترینی است که این ادعا را آمارها و اظهارنظرهای مسوولان مرتبط نیز تایید می‌کنند.

تامین انرژی بلندمدت باید ایمن، مقرون به صرفه و سازگار با محیط زیست باشد. تحقق این هدف، مستلزم دگرگونی قابل توجهی در سیستم انرژی است. اولین گام‌ها در جهت تحول سیستم انرژی، استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر است برداشته شده است. در واقع، بهره‌وری انرژی و انرژی‌های تجدیدپذیر، ستون‌های دوگانه سیاست انرژی پایدار هستند و اولویت‌های بالایی در سلسله مراتب انرژی پایدار دارند. در بسیاری از کشورها بهره‌وری انرژی از مزایای امنیت ملی نیز برخوردار است زیرا می‌توان از آن برای کاهش سطح واردات انرژی از کشورهای خارجی استفاده کرد و می‌تواند سرعت کاهش منابع انرژی داخلی را کاهش دهد.

صنایع از مقدار زیادی انرژی برای تامین انرژی طیف متنوعی از فرآیندهای تولید و استخراج منابع استفاده می‌کنند. بسیاری از فرآیندهای صنعتی به مقادیر زیادی گرما و توان مکانیکی نیاز دارند که بیشتر آن به صورت گاز طبیعی، سوخت نفت و برق به مصرف می‌رسد. البته برخی از صنایع از مواد زائد، سوخت تولید می‌کنند که می‌تواند برای تامین انرژی اضافی آنها مورد استفاده قرار گیرد.

ناترازی برق، معلول چیزی جز ناترازی اقتصاد برق نیست

صنعت برق ایران که از قدمت و قوت قابل توجهی برخوردار است، در سال‌های اخیر دچار چالش‌هایی شده که بروز آنها متعاقبا سایر بخش‌های اقتصاد را نیز به‌شدت متأثر ساخته است. احداث نیروگاه برای تولید برق از مهم‌ترین حوزه‌های این صنعت است که نقش بسیار تعیین کننده‌ای در تأمین برق کشور دارد.

به گزارش ایسنا، احسان آقایی ملایری کارشناس صنعت برق در یادداشتی نوشته است: گروه مپنا که بیش از سه دهه در این حوزه فعالیت دارد، فارغ از آنکه چه کسی سکاندار ریاست جمهوری، وزارت نیرو یا سایر وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی مرتبط با کسب و کار خود باشد، به عنوان یک بنگاه بزرگ ملی صنعتی و اقتصادی، نقش موثر خود در توسعه زیربنایی صنایع انرژی ایران را ایفا کرده است.

این نقش اعم از آنکه به عنوان سازنده تجهیزات، پیمانکار احداث و یا سرمایه‌گذار و توسعه‌دهنده پروژه نیروگاهی باشد، مانند همه پروژه‌های زیربنایی از شرایط سرمایه‌گذاری و گردش نقدینگی در صنعت به‌طور خاص و در اقتصاد کشور به‌طور عام، به‌شدت متاثر می‌شود.

بر هیچ کس پوشیده نیست که این موارد طی دو دهه اخیر علیه کشور مرتبا سخت و سخت‌تر شده و عرصه را بر فعالان صنعت تنگ‌تر کرده است. در چنین شرایطی نه تنها کمبود شدید نقدینگی تداوم پروژه‌های جاری در هر مقطع زمانی را مختل و با تاخیر مواجه کرده، بلکه سرمایه‌گذاری در حوزه نیروگاهی و بازگشت آن را جز برای واحدهای خودتأمین صنایع بزرگ، به سمت ناممکن شدن پیش برده است.

این ناترازی اقتصاد برق و عدم امکان سرمایه‌گذاری اعم از داخلی و خارجی در آن، طی بیش از یک دهه به تدریج اثر ناتوان کننده خود را بر این صنعت گذاشته و سبب بروز ناترازی برق در سال‌های اخیر شده است. بنابراین عدم ذکر این علت ریشه‌ای به هر دلیل به جای فهم درست و دقیق موضوع و نشانه رفتن انگشت اتهام یا تقصیر به جای نادرست که بعضی اوقات رنگ و بویی غیر از تحلیل واقعی صنعت برق و اقتصاد آن به خود می‌گیرد و پای منافع غیر ملی یا جناحی را به میان می‌آورد، ارزش و تناسبی با حقیقت ندارد. حتی اگر سرمایه‌گذاری‌ها در ساخت نیروگاه‌های حرارتی به هر شکلی میسر می‌شد، لزوما سوخت کافی برای موارد نیاز وجود نمی‌داشت؛ تا این بار، توجه را به سمت مشکل کلان‌تر سرمایه‌گذاری و اقتصاد انرژی سوق دهد.

با وجود همه این شرایط و مطالبات انباشته کلان و رو به افزایش از دستگاه‌های دولتی و سایر مشتریان داخلی، گروه مپنا کلیه ظرفیت‌های خود (شامل استفاده حداکثری از قابلیت‌ها و منابع خود و تامین مالی تا حد ممکن) را برای تداوم تولید تجهیزات و احداث واحدهای نیروگاهی، در هر دوره‌ای به کار گرفته است. علاوه بر اجتناب از توقف اغلب پروژه‌های کارفرمایان دولتی و غیر دولتی با وجود مطالبات فراوان در آن پروژه‌ها، تداوم تولید در نیروگاه‌های ذیل قراردادهای BOT (ساخت، بهره‌برداری، واگذاری) و تحویل برق به شبکه به رغم فراتر رفتن مطالبات این نیروگاه‌ها از ۷۰ هزار میلیارد تومان، و یا سرمایه‌گذاری در احداث ۹ واحد بخار سیکل ترکیبی (بدون نیاز به سوخت) تحت قراردادهای بیع متقابل و انباشته شدن مطالبات آنها تا ۲۷ هزار میلیارد تومان، بی گمان شواهدی گویا از مسوولیت پذیری و نقش ویژه گروه مپنا در تامین برق کشور و جلوگیری از تشدید بیشتر ناترازی محتوم و قابل پیش بینی از سال‌ها پیش است.

مجموعه نیروگاه‌های مپنا (شامل دو نوع اخیر الذکر) که همگی با استفاده از تجهیزات ساخت کارخانجات گروه مپنا و بهره‌گیری از زنجیره تأمین متکی بر چند صد شرکت ایرانی احداث شده‌اند، به‌طور متوسط حدود ۱۵ درصد از برق مصرفی روزانه کشور را تأمین می‌کنند. همین تولید و تامین مستمر برق توسط این نیروگاه‌ها، به شکل مستمر و مرتب، به نوبه خود مطالبات معوقی تولید می‌کنند که بخش عمده آن به دلیل اقتصاد معیوب برق و انرژی در کشورمان از توان پرداخت وزارت نیرو خارج است و علاوه بر اینکه سبب بروز ناترازی در تامین برق می‌شود، موجب نارضایتی عمیق سهامداران این بنگاه بورسی را هم فراهم آورده است.

لازم به ذکر است که مجموع کل واحدهای نیروگاهی احداث شده توسط گروه مپنا ۴۷ هزار مگاوات در داخل کشور و ۵ هزار مگاوات در خارج از کشور است؛ و این گروه همواره قابلیت این را داشته و دارد که با برقراری جریان نقدینگی به موقع مورد نیاز پروژه‌ها توسط کارفرمایان دولتی و غیردولتی و همراهی موثر آنها، ساخت تجهیزات و احداث واحدهای نیروگاهی را به ارقام بالاتری برساند که در گذشته (از جمله در سال‌های انتهای دهه ۱۳۸۰ و انتهای دهه ۱۳۹۰) تجربه شده است.

در سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۷ نیز قراردادهای مهمی برای افزایش ظرفیت نیروگاهی کشور به میزان ۵۰۰۰ مگاوات و همزمان انتقال فناوری جدیدتری با مشارکت شرکت‌های مپنا و زیمنس و کارفرمایی وزارت نیرو به امضا رسید که باید با تامین مالی بین المللی انجام می‌شد. با خروج ایالات متحده از برجام و سخت شدن تحریم‌های بین المللی، تامین مالی مد نظر میسر نگردید و پروژه کامل نشد. در عین حال، با همان شرایط دشوار تامین مالی، ۶ واحد از این نوع توربین گازی تاکنون در ۴ ساختگاه نصب و راه‌اندازی شده؛ همچنین گروه مپنا به محض احصاء ریسک در تکمیل نشدن قرارداد خارجی، بر مبنای تعهد، توان و دانش فنی خود و به موازاتِ همکاری با شریک خارجی، فناوری بومی معادل را با توربین ایرانی کلاس اف خود توسعه داد که اولین واحد تجهیزات توربوژنراتور و کنترل آن با نام تجاری MGT-۷۵ برای نیروگاه بعثت وزارت نیرو ساخته شده است. بدین ترتیب طی سال‌هایی که سخت‌ترین تحریم‌های ظالمانه بر کشور تحمیل شده و امکان تامین مالی و جریان نقدینگی به‌شدت محدود شده بود، این گروه صنعتی نه تنها نیمی از ۵۰۰۰ مگاوات سیکل ترکیبی کلاس اف (شامل واحدهای توربین بخار اجرا شده آن) را محقق کرده، بلکه همزمان فناوری مربوط (شامل طراحی) را با فکر و دست مهندسان خود بومی کرده است.

در پایان بار دیگر بر این واقعیت روشن تاکید می‌شود که تا اقتصاد انرژی و به تبع آن اقتصاد صنعت برق کشور به سامان نشود، رفع ناترازی‌ها میسر نیست و بحث‌های بیشتر و متهم ساختن‌ها، یا از روی درک نکردن این علت ریشه‌ای است و یا اغراض دیگری را دنبال می‌کند که اذهان را از حل اساسی معضل منحرف می‌سازد.

بدیهی است که رفع این علت بنیادین نیز نیاز به اراده و هماهنگی کامل ارکان حاکمیت و البته برنامه و اقدام تدریجی دارد و انتظار گشودن این گره توسط وزارت نیرو به تنهایی و یا یک بنگاه اقتصادی مانند گروه مپنا که خود به اشکال مختلفی آسیب دیده از این شرایط است انتظاری عبث و بیهوده خواهد بود.

مجارستان مدعی باج‌گیری اتحادیه اروپا بر سر واردات نفت روسیه شد

وزیر خارجه مجارستان، کمیسیون اروپا را به باج‌گیری بر سر عرضه نفت مسدود شده به مجارستان و اسلواکی متهم کرد. به گزارش ایسنا، اوکراین، شرکت لوک اویل روسیه را در ژوئن، در لیست تحریم‌ها قرار داد و به این ترتیب، انتقال نفت روسیه از طریق خاک این کشور به پالایشگاه‌ها در مجارستان و اسلواکی که متعلق به گروه نفت و گاز MOL مجارستان هستند، متوقف شد.

مجارستان و اسلواکی، هفته گذشته از کمیسیون اروپا خواستند کی‌یف را برای لغو این تصمیم، تحت فشار بگذارد. پیتر سیجارتو، وزیر خارجه مجارستان در فیس‌بوک نوشت: با گذشت بیش از یک هفته، کمیسیون اروپا، اقدامی نکرده است. با وجود تهدید برای امنیت انرژی دو کشور عضو اتحادیه اروپا و با وجود نقض روشن توافق انجمن اتحادیه اروپا-اوکراین، بروکسل خاموش مانده است. سیجارتو اظهار کرد: یا کمیسیون اروپا آن قدر ضعیف است که قادر نیست منافع بنیادین کشورهای عضو را ارزیابی کند یا ممکن است خود به وجود آورنده این اختلاف باشد. شاید این بروکسل بوده که کل این دعوا را ساخته است نه کی‌یف. این کمیسیون اروپا بود که خواسته است از دو کشور مدافع صلح که مخالف انتقال سلاح به اوکراین بودند، باج‌گیری کند، نه دولت اوکراین.

کمیسیون اروپا در پاسخ مکتوبی نوشت: با دریافت درخواست مجارستان و اسلواکی، جمع‌آوری اطلاعات را آغاز کرده است. این کمیسیون سوالات مفصلی را به اسلواکی و مجارستان برای داشتن یک تحلیل کامل، مطرح کرده و با مقامات اوکراینی تماس گرفته است. این سوالات به حجم ترانزیت فعلی نفت، اشخاص حقوقی که نفت را از طریق اوکراین حمل می‌کنند و قراردادهای موجود، امکان مسیرهای جایگزین عرضه و همچنین هزینه آن مربوط می‌شود. عرضه از سوی سایر تامین کنندگان روسیه، مشکلی پیدا نکرده است. با شدت گرفتن این اختلاف، روبرت فیکو، نخست وزیر اسلواکی، دوشنبه هفته جاری اعلام کرد کشورش در صورت عدم از سرگیری عرضه نفت روسیه از طریق کی‌یف، عرضه دیزل به اوکراین را متوقف خواهد کرد. این اختلاف نشان می‌دهد بعضی از کشورهای اروپایی، با گذشت بیش از ۲ سال از جنگ اوکراین و تصمیم اتحادیه اروپا برای توقف واردات نفت از مسکو، تا چه حد به انرژی روسیه وابسته مانده‌اند.

بر اساس گزارش رویترز، مجارستان، اسلواکی و جمهوری چک، از ممنوعیت واردات نفت روسیه از طریق خط لوله، معافیت دریافت کرده‌اند تا فرصت کافی برای یافتن منابع جایگزین داشته باشند.

اخبار

در اروپا نیروی بادی و خورشیدی از سوخت‌های فسیلی جلو زدند

میزان تولید برق با استفاده از نیروی بادی و خورشیدی در اروپا، در نیمه اول سال ۲۰۲۴، از تولید برق سوخت‌های فسیلی جلو زد. سهم نیروی بادی و خورشیدی در سبد برق اتحادیه اروپا، در فاصله ژانویه تا ژوئن، ۳۰ درصد در مقایسه با سهم ۲۷ درصدی تولید برق با استفاده از سوخت‌های فسیلی بود. طبق گزارش اندیشکده امبر (Ember)، تقاضا برای برق در اتحادیه اروپا در نیمه اول سال میلادی جاری، به میزان ۰.۷ درصد افزایش یافت و از دو سال کاهشی که در دوران بحران انرژی نشان داد، بهبود یافت. این اندیشکده خاطرنشان کرد زمستان ملایم ۲۰۲۴-۲۰۲۳، رشد کلی تقاضا برای برق را محدود کرد. نیروی بادی و خورشیدی به اتفاق هم، در نیمه اول سال ۲۰۲۴، از تولید برق با استفاده از سوخت‌های فسیلی در ۱۳ کشور عضو اتحادیه اروپا، سبقت گرفتند و در چهار کشور آلمان، بلژیک، مجارستان و هلند، برای نخستین بار در سال ۲۰۲۴، به این نقطه عطف رسیدند. تولید برق از سوخت فسیلی در سراسر اتحادیه اروپا در نیمه اول سال، به میزان ۱۷ درصد در مقایسه با مدت مشابه سال ۲۰۲۳ کاهش یافت. در نتیجه، سوخت‌های فسیلی تنها در ۲۷ درصد از تولید برق اتحادیه اروپا در این مدت سهم داشتند که کمتر از ۳۳ درصد در نیمه اول سال ۲۰۲۳ بود. امبر اعلام کرد تولید برق از زغال سنگ و گاز طبیعی به ترتیب، به میزان ۲۴ درصد و ۱۴ درصد کاهش یافت. افزایش تولید برق از نیروی بادی و خورشیدی، یک پنجم از برق تولید شده از سوخت‌های فسیلی را در فاصله سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۳، حذف کرد. در گزارش امبر آمده است: با وجود این نقطه عطف دلگرم کننده، اتحادیه اروپا به حمایت سیاستی بیشتری نیاز دارد که شامل کاهش محدودیت‌ها و موانع مانند صدور مجوز و محدودیت دسترسی به شبکه، برای به کارگیری سریع نیروی بادی و خورشیدی است. بر اساس گزارش اویل پرایس، تحت شرایط سیاستی فعلی و برنامه‌های دولت‌های اتحادیه اروپا، این بلوک به هدف خود برای رسیدن به ۷۵۰ گیگاوات ظرفیت انرژی خورشیدی نصب شده و ۴۲۵ گیگاوات ظرفیت بادی نصف شده تا سال ۲۰۳۰، دست خواهد یافت.

با کاهش فعالیت نفتی اقتصاد عربستان کوچک شد

تولید ناخالص داخلی عربستان سعودی در سه ماهه دوم امسال با کاهش ۸.۵ درصدی فعالیت‌های نفتی، کوچک شد. به گزارش ایسنا، برآورد اولیه اداره کل آمار عربستان سعودی در روز چهارشنبه نشان داد اقتصاد عربستان در سه ماهه دوم امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته، ۰.۴ درصد کوچک شده است. سه ماهه دوم، چهارمین سه ماهه متوالی بود که تولید ناخالص داخلی عربستان کوچک شد زیرا بزرگ‌ترین صادر کننده نفت خام جهان، حدود ۱.۵ میلیون بشکه در روز از تولید خود را تحت توافق اوپک پلاس کاهش داده که شامل کاهش تولید داوطلبانه یک میلیون بشکه در روز است. طبق آمار رسمی، عامل اصلی رشد منفی اقتصاد در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۴، فعالیت‌های نفتی بود که نسبت به مدت مشابه سال قبل، ۸.۵ درصد کاهش یافت. همزمان، فعالیت‌های غیرنفتی ۴.۴ درصد و فعالیت‌های دولتی، ۳.۶ درصد بر مبنای سالانه افزایش یافت. صندوق بین‌المللی پول (IMF) اوایل ماه جاری، پیش‌بینی خود از نرخ رشد اقتصاد عربستان سعودی را به دلیل ادامه محدودیت عرضه نفت توسط گروه اوپک پلاس، بازنگری کرد و کاهش داد. این وام‌دهنده جهانی، اکنون نرخ رشد اقتصادی عربستان سعودی در سال ۲۰۲۴ را تنها ۱.۷ درصد پیش‌بینی می‌کند که تقریبا یک درصد کمتر از پیش‌بینی قبلی صندوق از نرخ رشد ۲.۶ درصد است. انتظار می‌رود تاثیر این کاهش تولید در سال آینده هم ادامه پیدا کند. طبق پیش‌بینی صندوق بین‌المللی پول، رشد تولید ناخالص داخلی عربستان سعودی در سال ۲۰۲۵، به ۴.۷ درصد می‌رسد که ۱.۳ درصد کمتر از برآورد آوریل است. اقتصاد عربستان سعودی در سال میلادی گذشته به دلیل کاهش تولید نفت، ۰.۸ درصد کاهش یافت. با وجود این واقعیت که عربستان سعودی اخیرا توانسته است وابستگی اقتصاد خود به نفت را کاهش دهد، تولید و صادرات نفت، همچنان بیشترین درآمد دولت را تشکیل می‌دهد. بر اساس گزارش اویل پرایس، اداره کل آمار عربستان سعودی در جدیدترین داده‌های تجارت بین‌الملل، اعلام کرد در صد صادرات نفت از کل صادرات در ماه مه سال میلادی جاری، ۷۲.۴ درصد بوده که در مقایسه با ۷۳.۰ درصد در ماه مه سال ۲۰۲۳، کاهش یافته است.

ذخایر آبی سدهای تهران چقدر است؟

سدهای پنج‌گانه تأمین آب شرب تهران در مجموع هم‌اکنون ۶۵۱ میلیون مترمکعب آب دارند، در حالی که در یک سال نرمال، باید این میزان ذخیره آبی حدود ۹۱۵ میلیون مترمکعب باشد.

به گزارش تسنیم، اگرچه وضعیت بارش‌های امسال به‌طور متوسط در کشور، نرمال برآورد شده اما در تهران میزان بارش‌های سال‌ابی جاری با بارش‌های نرمال فاصله دارد و همین مساله روی ذخایر آبی سدهای استان تهران نیز تأثیر گذار بوده است.

مقایسه بارش‌های سال آبی جاری تهران با آمار متوسط درازمدت نشان‌دهنده افت ۱۵ درصدی است و حدود ۶۵ درصد مخازن سدهای تهران در حال حاضر خالی است. در حالی سدهای پنج‌گانه تأمین آب شرب تهران در مجموع هم‌اکنون (دهم مرداد) ۶۵۱ میلیون مترمکعب آب دارند، که در یک سال نرمال، باید این میزان ذخیره آبی (در پایان تیرماه) ۹۱۵ میلیون مترمکعب باشد.